

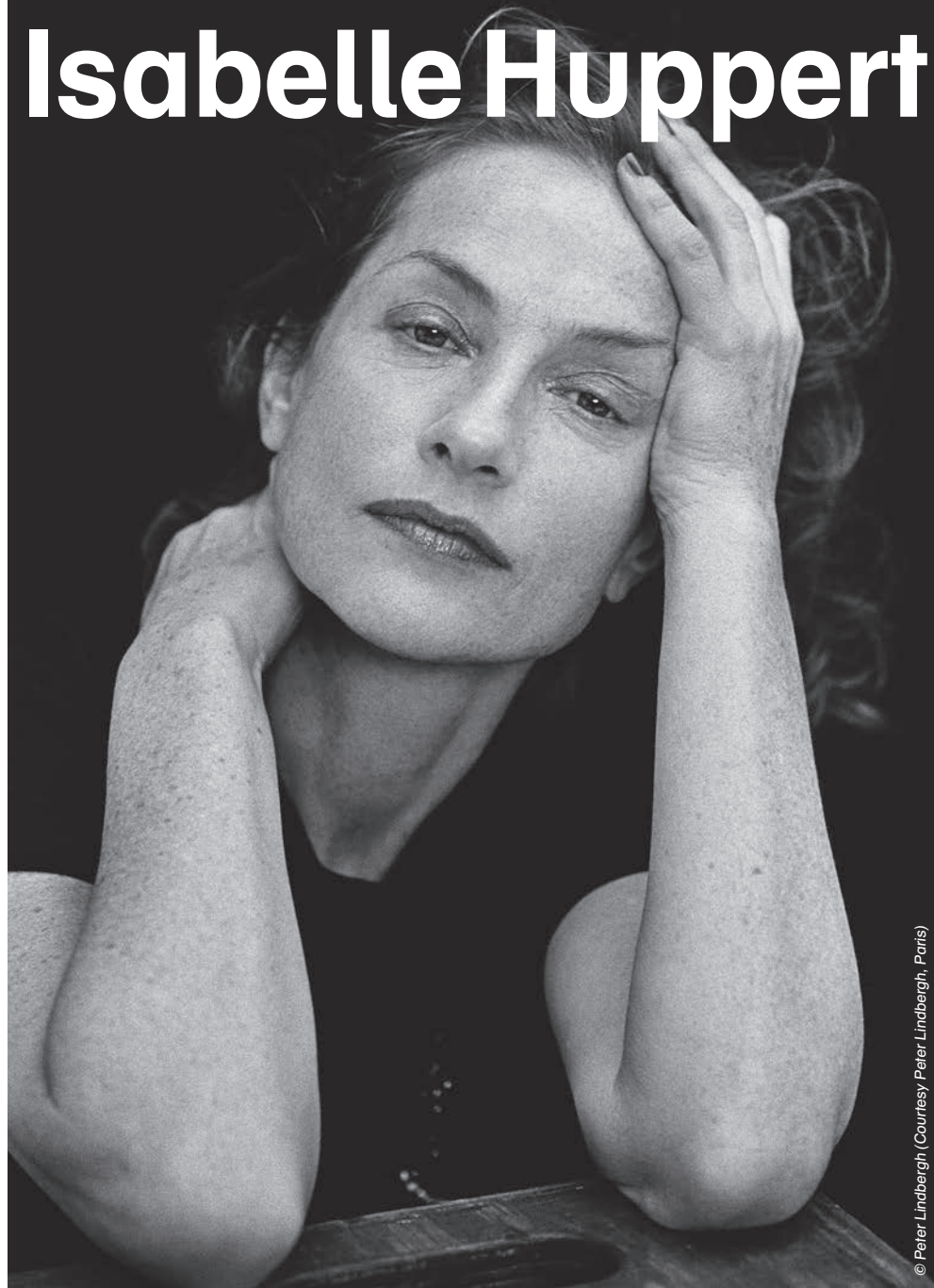
LE MONDE D'ISABELLE HUPPERT

Eye Filmmuseum

**Zomers
filmprogramma
van 10 juli t/m
28 augustus 2019**

Deze programmakrant is een speciale uitgave bij het Isabelle Huppert filmprogramma in Eye Filmmuseum van 10 juli t/m 28 augustus 2019

Wereldactrice Isabelle Huppert

© Peter Lindbergh (Courtesy Peter Lindbergh, Paris)

**Wat maakt een actrice tot een fenomenale actrice?
Isabelle Huppert is de grootmeester van de suggestie.
De kijker vermoedt achter het stoïcijnse uiterlijk van
haar personages een broeiende emotionele vulkaan.**

Jos van der Burg

Frankrijk heeft geen gebrek aan geweldige actrices, maar Isabelle Huppert is volstrekt uniek. Er is geen actrice die bij haar personages zo'n diepe kloof tussen binnen- en buitenwereld suggereert. Voor de buitenwereld zijn haar personages vaak onopvallende, introverte vrouwen, maar achter die kalme oppervlakte ligt een psychisch slagveld, waarop deze vrouwen zich wanhopig staande proberen te houden. Ze staan op de grens van normaliteit en waanzin. Het aangrijpendste voorbeeld is haar personage in Michael Haneke's *La pianiste* (2001). IJzingwekkend speelt Huppert een emotioneel verkrampte pianolerares, die voor de buitenwereld een doodgewone, tikkeltje saaie vrouw is, maar bij wie achter deze façade een vernietigend vuur van zelfhaat en –destructie woedt. Ook in Paul Verhoeven's *Elle* (2016) is Huppert angst-aanjagend goed als een vrouw, die na verkrachting als bescherming een ijzeren gordijn rond zichzelf optrekt. Typerend voor Hupperts personages is dat de kijker niet weet hoe hij deze vrouw, die gefascineerd door de gruwel-

daad op zoek gaat naar de dader, moet beoordelen. Is ze gestoord of moedig?

De personages in *La pianiste* en *Elle* zijn niet de enige in Hupperts rijke oeuvre die haar opvatting illustreren dat het abnormale normaal gespeeld moet worden. In een interview zei ze er dit over: "Ik hou ervan om ongewone personages zo normaal mogelijk te maken, omdat we allemaal weten dat het tragische en abnormale zich altijd verbergt achter het normale." Zelden zien we bij Hupperts personages explosieve emotionele uitbarstingen. De actrice is de grootmeester van de suggestie. Bij haar geen stuntacteren, maar de suggestie van naar binnen geslagen frustratie, woede en verdriet. Een opgetrokken mondhoek en in het niets starende ogen volstaan om een wereld van emoties op te roepen.

Bij Huppert ook geen wollig gepraat over method acting en het in de huid kruipen van

personages. "Personages zijn volstrekt betekenisloos voor mij", merkte ze ooit op. Ze ziet haar personages als 'geestesgesteldheden, die ik met elkaar probeer te verbinden'. Anders dan veel andere acteurs vindt ze het niet nodig om van haar personages te houden. Liever niet eigenlijk: "Als ik zou sympathiseren met personages, leidt dat tot geïdealiseerde, romantische personages." Geen acteur die aardser over acteren denkt en praat dan Huppert: "Ik doe het zonder te denken. Het is als eten en drinken."

Huppert was er als actrice snel bij. De in 1953 geboren Parisienne stond na een theateropleiding op zestienjarige leeftijd al op de planken.

"Acteren is voor mij eraf halen, niet toevoegen. Er bestaat een leegte die zich laat vullen met gebaren en woorden, en dat is prettig. Ik denk nergens aan."

Isabelle Huppert

Ze is er nooit meer van afgestapt. Ook toen ze vanaf het begin van de jaren zeventig films ging maken, bleef ze het toneel trouw. En nog steeds is ze te zien in het theater. Ook in Nederland: in september als de Schotse koningin Mary Stuart in *Mary Said What She Said* en volgend jaar in het door Ivo van Hove geregisseerde *The Glass Menagerie* van Tennessee Williams.

Sinds Hupperts filmdoorbraak in 1974 met *Les valseuses* speelde ze in meer dan 120 (!) speelfilms. Decennialang bestaat haar ritme uit jaarlijkse drie à vier films. Ze werkte met alle grote Franse regisseurs, van Jean-Luc Godard tot Claire Denis. Een speciale band had ze met Claude Chabrol, met wie ze zeven films maakte. Hupperts vermogen om achter een blanco façade een duister en turbulent zielenleven te suggereren, paste uitstekend bij Chabrols vaste thematiek: de vlijmscherpe filering van de gegoede burgerij. Maar Huppert werkte en werkt ook geregeld met niet-Franse regisseurs. Vier keer speelde ze in een film van Michael Haneke (naast *La pianiste* in *Le temps du loup*, *L'amour* en *Happy End*). Ook was ze te zien in films van de Zuid-Koreaanse regisseur Hong Sang-soo (*In Another Country*, *Claire's Camera*) en de Filipijnse filmmaker Brillante Mendoza (*Captive*). Alleen tussen Huppert en Hollywood heeft het nooit geboterd. Haar Amerikaanse carrière stokte na haar tweede Hollywoodfilm *Heaven's Gate*, Michael Cimino's megaflop in 1980, waarin de toen 27-jarige Huppert een bordeelhoudster speelt. Hupperts personages zijn voor Hollywood waarschijnlijk te ambigue en raadselachtig, want Tinseltown houdt van personages bij wie aan het einde alle puzzelstukjes op hun plek vallen. Dat gebeurt zelden bij personages van Huppert, want die sturen de kijker naar huis met *food for thought*. Gelukkig, want het heeft Huppert gemaakt tot wie ze is: een moedige wereldactrice die alle uithoeken, hoe duister ook, van de menselijke geest verkent.

Geen muze

Isabelle Huppert speelde in maar liefst zeven films van Claude Chabrol, waaronder *La cérémonie*, *Violette Nozière*, *Une affaire de femmes* en *Madame Bovary*, die ook zijn te zien in Eye. Huppert zei tegen Vrij Nederland over Chabrol: "Ik heb wel vijftien films en een reeks tv-drama's blanco geacteerd. Pas bij *Violette Nozière* ben ik begonnen de rol in te kleuren. Dat kwam door Chabrol." Maar Huppert is geen verlengstuk of muze van haar regisseurs, ze staat erom bekend om haar eigen stempel op een film te drukken. Je zou het 'acteurisme' kunnen noemen, als variant op het fenomeen 'auteursfilm'. Zo liet Paul Verhoeven haar vrij in *Elle*: "He just let me do it."

Prijzenregen

Isabelle Huppert is naast actrice een begnadigd pianiste en zangeres. In meerdere films is ze zingend te horen: *Souvenir*, *L'avenir*, *Les sœurs fâchées*, *8 femmes*, *Signé Charlotte* en *Le juge et l'assassin*. Huppert is ook de actrice met de meeste nominaties voor de César, de belangrijkste Franse filmprijs. Van haar zestien nominaties verzilverde ze er twee. Haar rollen hebben Huppert al vele prijzen opgeleverd, waaronder de Europese Film Prijs, De Zilveren Beer van Berlijn, de Best Actor Award in Cannes en de Golden Globe. Voor haar rol in Paul Verhoeven's *Elle* werd ze genomineerd voor een Oscar.

Isabelle Huppert in levende lijve zien acteren?

Isabelle Huppert, één van de meest charismatische en invloedrijke actrices van deze tijd, staat op het toneel in *Mary Said What She Said*, de nieuwe regie van de Amerikaanse pionier van het multimediale theater Robert Wilson. Ludivico Einaudi maakt de muziek, Darryl Pinckney de tekst. Internationaal Theater Amsterdam haalt deze productie van Théâtre de la Ville Paris naar Nederland. 19-22 sep / info & kaarten 020 6242311/ita.nl

For information in English about the film programme please visit eyefilm.nl/en

LE MONDE D'ISABELLE HUPPERT

FILM-PROGRAMMA A-Z

Eye Filmmuseum heeft zich ingespannen om van alle films in het programma de best bruikbare kopie te bemachtigen; desondanks kan de kwaliteit van sommige van de vertoonde films afwijken van de standaard. De filmkopieën komen veelal uit buitenlandse archieven en collecties. Check voor ondertiteling, de meest actuele vertoningsdata en tijden eyefilm.nl/huppert.

8 femmes

François Ozon (FR/IT 2002)

Frans gesproken, Nederlands ondertiteld, 111 min.

Het Franse wonderkind François Ozon bewerkte het obscure toneelstuk ‘8 femmes’ tot een vrolijk genre-experiment: een muzikaal moordmysterie met heuse shownummers, waarin acht Franse steractrices – onder wie Catherine Deneuve, Fanny Ardant en Isabelle Huppert – samenkomen, allen gekleed in Christian Diors jaren vijftig-look. Een buitenhuis in een oogverblindend technicolorlandschap – met nepsneeuw – vormt het decor voor Agatha Christie-achtige verwikkelingen rond de moord op de heer des huizes. Huppert is onvergetelijk wanneer ze met een knipoog naar haar vorige optreden in Michael Hanekes *La pianiste* plaatsneemt achter de piano en het gevoelige ‘Message personnel’ ten gehore brengt.

2 + 8 + 18 aug

Une affaire de femmes

Claude Chabrol (1988)

Frans gesproken, Nederlands ondertiteld, 108 min.

Zeven keer werkte Isabelle Huppert samen met de grote Franse regisseur Claude Chabrol; in *Une affaire des femmes* bereikt ze grote hoogten als Marie Latour, de vrouw die alles op alles zet om te overleven tijdens het Vichy-régime. Is ze slachtoffer van de omstandigheden of iemand

die profiteert van de ellende van anderen? Subtiel laat Chabrol zien hoe complex de situatie is; was de straatarme Marie schuldiger dan de collaborerende Vichy-regering? Huppert geeft Marie gestalte als een vrouw aan wier gezicht vrijwel niets is af te lezen; ze daagt de camera uit haar gezicht te ‘lezen’. Huppert kreeg de prijs voor Beste Actrice van het filmfestival Venetië. 13 + 22 + 27aug

Amateur

Hal Hartley (US/GB/FR 1994)

Engels gesproken, Nederlands ondertiteld, 105 min.

Zedenschets met Isabelle Huppert als nymfomane ex-non die haar geld verdient met het schrijven van korte verhalen voor een porno-blaadje. Op een dag ontmoet ze Thomas (gespeeld door Hartley-routinier Martin Donovan), een pientere maar verwarde man die lijdt aan geheugenverlies en door de straten van New York zwerft. *Amateur* is een ‘amateur-thriller’, of een ‘actiefilm met een leuke band’, zoals regisseur Hal Hartley zelf zei. Nadat Isabelle Huppert *Trust* had gezien, schreef ze Hartley een brief waarin ze vroeg en aanbod eens met hem te werken. Hupperts rol werd – op haar verzoek – speciaal voor haar geschreven. 12 + 25 jul, 21 aug

L’avenir

Mia Hansen-Løve (FR/DE 2016)

Frans gesproken, Nederlands ondertiteld, 102 min. Plots wankelt het rustige leven van filosofie-docent Nathalie, even subtiel als krachtig gespeeld door Isabelle Huppert. Ze wordt na een lang huwelijk gedumpt door haar man. Mia Hansen-Løve laat invoelend zien hoe Nathalie zich geleidelijk een ander leven moet gaan

voorstellen. Het lukt haar om door te gaan, door haar aandacht op zichzelf en haar boeken te richten en niet op het vinden van een nieuwe man. Fabien, de lievelingsstudent van Nathalie, is ondertussen een ambitieus boek aan het schrijven over ‘het vinden van een uitweg uit de onheilsgedachte’ en heeft zich teruggetrokken in een anarchistisch collectief in de Vercors. Winnaar Zilveren Beer in Berlijn. 11 + 29 jul, 17 aug

Captive

Brillante Mendoza (PH/FR/GB/DE 2012)

Tagalog, Engels gesproken, Engels ondertiteld, 120 min.

Winnaar Gouden Beer in Berlijn. Als de onverzettelijke Thérèse, sociaal werker van een Franse NGO, is Isabelle Huppert het middelpunt van Brillante Mendoza’s gijzelingsdrama *Captive*. Mendoza verfilmdde de bloedige gebeurtenissen uit 2001 in een dramatisch aangrijpende re-enactment. Zwaarbewapende leden van de islamitische rebellengroep Abu Sayyaf gijzelen toeristen en NGO-medewerkers als afpersingsmiddel; de gijzelaars kunnen alleen vrijkomen met een afkoopsom. Mendoza legde de acteurs zware fysieke beproevingen op. Isabelle Huppert: ‘We filmden op verschillende locaties, op vijf uur afstand van Manila; we eindigden op een verlaten Amerikaanse basis midden in de jungle, waar Francis Ford Coppola naar verluidt een paar scènes zou hebben geschoten voor *Apolocalypse Now*.’ 15 jul, 3 + 26 aug

La cérémonie

Claude Chabrol (FR/DE 1995)

Frans gesproken, Engels of Nederlands ondertiteld (zie eyefilm.nl), 112 min.

Goed doortimmerde thriller volgt de huishoudster van een rijke Franse kunsthandelaar en zijn gezin in Bretagne, die een duister geheim uit het

verleden verborgen wil houden. Ze sluit vriendschap met een opstandige postbeambte (Isabelle Huppert) die ook zo haar verborgen kanten heeft. Jeanne stookt Sophie op om in opstand te komen tegen haar werkgevers, waarna de spanning steeds hoger op loopt. Volgens Chabrol was de film bedoeld als ‘een marxistische film over de klassenstrijd’. Gebaseerd op het misdaadverhaal *A Judgement in Stone* van de Britse schrijfster Ruth Rendell. Sandrine Bonnaire en Huppert ontvingen voor hun acteeprestaties een gedeelde Zilveren Leeuw op het filmfestival in Venetië. 8 + 10 + 14 + 17 + 20 + 23 + 27 jul, 1 + 5 + 7 + 17 + 21 aug.

Voor meer vertoningsdata, eyefilm.nl

Claire’s camera

Hong Sang-soo (KR/FR 2017)

Deels Koreaans, Frans en Engels gesproken, Nederlands ondertiteld.

Zonnige, licht-filosofische komedie geschoten tijdens het filmfestival van Cannes, toen Huppert daar was om de competitiefilm *Elle* van Paul Verhoeven te promoten. Maar de Zuid-Koreaanse regisseur Hong Sang-soo blijft ver weg van de glamour van de rode loper. Huppert speelt de Parijse toeriste Claire met luchtige ironie. Met haar polaroidfoto’s grijpt ze in in de werkelijkheid. “Als ik een foto van je neem, dan word je een ander mens”, zegt Claire, altijd met de camera in de aanslag. Op elke straathoek kunnen nieuwe relaties en nieuwe kansen liggen. De titel verwijst naar Eric Rohmers *Le genou de Claire*. 18 + 20 + 28 jul, 1 + 4 + 6 + 12 + 15 + 19 + 23 + 25 + 26 aug. Meer vertoningsdata, eyefilm.nl

Copacabana

Marc Fitoussi (FR/BE 2010)

Frans gesproken, Nederlands ondertiteld, 107 min.

Huppert verraste iedereen met haar vertolking van Babou, de wat excentrieke, vrolijke hippie-moeder die botst in haar relatie met de veel burgerlijker dochter. Met *Copacabana* bewees

Huppert haar veelzijdigheid; de actrice speelt niet een ijzig neurotische, desperate vrouw, maar een innemend, humoristisch personage. Regisseur Marc Fitoussi laat Huppert zien als een vrolijke vrouw die zich niet veel aantrekt van wat de buitenwereld van haar vindt; zijn tekening van de moeder-dochterrelatie doet denken aan de tv-serie *Absolutely Fabulous*, maar is ook een commentaar op de opkomst van de flexibele arbeidsmarkt, waarin slecht betaalde werkzoekenden van baantje naar baantje hoppen. 15 jul, 4 + 21 aug

Huppert met dochter in film

Meer dan eens heeft Isabelle Huppert zelf een regisseur benaderd voor een rol. Nadat ze *Trust* had gezien, schreef ze Hal Hartley een brief waarin ze vroeg en aanbod eens met hem te werken. Hupperts rol werd – op haar verzoek – speciaal voor haar gecreëerd. Ook Werner Schroeter schreef speciaal voor Huppert een film, *Deux*, en bouwde die film ook helemaal rond haar heen. Huppert heeft ook wel eens met haar eigen kinderen in een film gespeeld. Zo is haar dochter Lolita Chammah te zien in *Copacabana*.

Coup de foudre

Diana Kurys (FR 1983), Frans gesproken,

Nederlands ondertiteld, 110 min.

‘Coup de foudre’ is een plotseling ontbrandende liefde tussen twee elkaar onbekende personen. De gelijknamige film – met Isabelle Huppert en Miou-Miou in de hoofdrollen – brengt twee vrouwen bij elkaar, tegen de achtergrond van WOII. Huppert is Lena Weber, een Antwerpse jodin die in 1942 aan deportatie ontsnapt door op de valreep te trouwen met een ex-legionair. Tien jaar later, inmiddels een bourgeoisie in Lyon en verwickeld in een liefdeloos huwelijk, ontmoet

ze de bohémienne Madeleine (Miou-Miou), die al even teleurgesteld is in haar huwelijk met een uitgebluste acteur. Tussen beide vrouwen ontwikkelt zich een intense vriendschap, waarbinnen de erotische spanning voelbaar is. Oscar-nominatie voor beste niet-Engelstalige film. 15 + 24 + 30 jul

Coup de torchon

Bertrand Tavernier (FR 1981)

Frans gesproken, Nederlands ondertiteld, 128 min.

Wie Isabelle Huppert bewondert om haar onderkoelde acteren, zal verrast opkijken bij *Coup de torchon*. Huppert schittert als Rose, de brutale minnares van een aan lager wal geraakte Franse politiechef (Philippe Noiret) in koloniaal West-Afrika. Wanneer hij zich herpakt, vallen er doden. Deze bewerking van Jim Thompsons misdaadroman *Pop 1280* combineert politieke en filosofische ideeën met ongenueerde zwarte humor. Rose, door Lucien in een onmogelijke situatie

gemanoeuvreerd, komt dodelijk uit de hoek. Met Tavernier draaide Huppert eerder het misdaaddrama *Le juge et l’assassin* (1976), waarin ze ook aan de zijde van Noiret optrad; de combinatie van de ranke Huppert met grote brombeer Noiret bleek een gouden greep. 11 + 27 jul, 16 aug

La dentellière

Claude Goretta (CH/FR/DE 1977)

Frans gesproken, Nederlands ondertiteld, 107 min.

De 22-jarige Isabelle Huppert is een zwijgzaam kapster die dat door haar grote liefde, een student, wordt vernederd en verlaten, waarna ze in een psychiatrische inrichting belandt. Huppert werd voor haar subtiel vertolking – haar eerste hoofd-

rol – door de British Film Academy bekroond met de prijs voor de beste nieuwkomer. In een interview zei Huppert: ‘Het zijn vooral vrouwen die zich in stilte proberen los te maken. Ik zoek naar de frictie tussen vrijheid en afspraken. Het tussengebied waarin zekerheden worden losgelaten zonder dat er concreet iets nieuws voor in de plaats komt.’ 9 + 10 + 18 + 21 + 26 + 31 jul, 3 + 7 + 10 + 12 + 16 + 20 + 23 aug.

Voor meer vertoningsdata, eyefilm.nl

Deux

Werner Schroeter (FR/PT/DE 2002)

Frans gesproken, Engels ondertiteld, 121 min.

Huppert kruipt in haar dubbelrol in de huid van de tweelingzussen Maria en Magdalena. De zussen zijn gescheiden bij geboorte en hebben elkaar nooit ontmoet. De twee zijn verstoken

geweest van moederliefde en emotioneel lopen ze langs de afgrond. Onpersoonlijke seks lijkt soms verlichting te bieden, evenals door de zussen zelf uitgelokt drama. Werner Schroeter – met R. W. Fassbinder en Werner Herzog bekend geworden als lid van ‘Die neue Deutsche Welle’, een lichting jonge filmers die eind jaren zestig het conservatieve Duitse filmlandschap wilde opschudden – bouwde zijn film rondom Huppert en schreef de film speciaal voor haar. 12 juli, 7 + 24 aug

Elle

Paul Verhoeven (FR/BE/DE 2016)

Frans gesproken, Nederlands ondertiteld, 130 min.

Elle draaide in de competitie in Cannes en maakte indruk als psychologisch, soms bijtend komisch drama over een vrouw die na een verkrachting koeltjes haar kans afwacht om wraak te nemen. De Parijse Michèle wordt op een dag thuis besprongen door een gemaskerde man. Michèle

doet geen aangifte, gaat kalmpjes voort met haar leven en legt het lokaas uit voor de vermoedelijke dader. Paul Verhoeven neemt de verborgen, licht-sadomasochistische binnenwereld van Michèle tot rode draad in een whodunnit waarin de mannen op hun nummer worden gezet. Huppert is vrijwel geen moment uit beeld en mag al haar talenten etaleren. 17 jul + 10 + 19 aug

Filmisch vinyl: waarom zijn 70mm-vertoningen zo magisch?

Eye vertoont een 70mm-kopie van Michael Cimino's *Heaven's Gate*, de eerste film die Huppert buiten Europa én in het Engels maakte. Technisch gezien is 70mm een twee keer zo brede film als 35mm. Wanneer je een film op 70mm in de bioscoop ziet, is er dan ook veel meer ruimte voor detail. Het is een unieke ervaring. Mis het niet.

Vintage 35mm

Van *Coup de torchon*, *Madame Bovary*, *Amateur*, *Deux*, *Le temps du loup*, *Gabrielle* en *Copacabana* vertoont Eye vintage 35mm-films uit de collectie. Deze vintageprints zijn afkomstig uit het jaar dat de film in première ging. Voordat werd overgestapt op digitaal (DCP) werden de meeste films op 35mm celluloid geschoten. Nu denk je misschien: dat is relatief oude technologie en doet kwalitatief onder voor digitaal formaat. Maar dat is niet het geval. Veel standaard DCP-formaten halen maximaal 4K oftewel 4000 pixels. Film wordt niet echt gemeten in pixels. Ze kunnen wel worden vergeleken met elkaar: 35mm haalt ongeveer een resolutie van 6K

Gabrielle

Patrice Chéreau (FR/IT/DE 2005)
Frans gesproken, Nederlands ondertiteld, 90 min.
Een huwelijk in staat van ontbinding, dat komt vaker voor. Maar er zijn maar weinig actrices die zo goed de verwarring, het verdriet en de innerlijke opschudding die het gevolg zijn, weten te

vertolken. Isabelle Huppert doet het als Gabrielle in het gelijknamige kostuumdrama. Patrice Chéreau gebruikt een hele reeks stijlmiddelen om het op de klippen gelopen huwelijk te ontleden. Iedere verandering in het gemoed gaat vergezeld van specifieke cameravoering, montage en keuze voor kleur of zwart-wit. Het beklemmende Kammerenspiel is gebaseerd op Joseph Conrads novelle *The Return*. Maar waar Conrad het verhaal vanuit de man vertelt, legt Chéreau het perspectief bij Gabrielle. Huppert won de César voor beste actrice.
13 + 31 jul + 25 aug

Heaven's Gate (70mm)

Michael Cimino (US 1980)
Engels gesproken, niet ondertiteld, 216 min.
De producenten zagen het niet zitten, maar regisseur Michael Cimino drukte door: voor zijn epische western annex magnum opus kwam niemand anders in aanmerking voor de rol van vrijgevochten hoerenmadam dan Isabelle Huppert. In haar Amerikaanse debuut stond de jonge Françoise naast Kris Kristofferson en Christopher Walken. Kosten nog moeite werden gespaard voor Cimino's vertelling over de clash tussen steenrijke veeboeren en immigranten uit Oost-Europa die vechten voor een stukje grond om te bebouwen. *Heaven's Gate* gold bij uitbreng als een van de grootste flops uit de Amerikaanse

filmgeschiedenis, maar bleek vele jaren later, na hermontage door Cimino, tot de canon van Amerikaanse meesterwerken te worden gerekend. Bijzonder: Eye vertoont de film op breed en scherp 70mm-formaat.
19 + 21 + 24 jul

Home

Ursula Meier (CH/BE/FR 2008)
Frans gesproken, Nederlands ondertiteld, 98 min.
Beginnende waanzin langs de snelweg: in haar 'omgekeerde roadmovie' ontmantelt Ursula Meier een gezin op een wel heel ongewone plek. Het gezin van Marthe en Michel (Isabelle Huppert en Olivier Gourmet) leidt een vreedzaam, routineus leven, met één eigenaardigheid: hun huis staat naast een onvoltooide snelweg. Als de wegwerkzaamheden na tien jaar worden hervat en de snelweg opent, verandert niet alleen hun uitzicht maar ook hun mentale staat. Nu er duizenden auto's per dag langs hun voortuin rijden, is hun omgeving een onbegaanbare barrière geworden. Maar Marthe is vastbesloten te blijven. *Home* draaide in de competitie van Cannes.
14 + 23 + 30 jul

In Another Country

Hong Sang-soo (KR 2012)
Deels Koreaans, Engels en Frans gesproken, Nederlands ondertiteld, 89 min.
Liefde, zomerzothed en jaloezie: Isabelle Huppert is onder de naam Anne in drie verschillende gedaanten te zien in dit licht-absurdistische verhaal. De eerste maal als jonge regisseur, vervolgens als overspelige echtgenote en tot slot als gescheiden eenzame ziel. Elke ontmoeting tussen de diverse Annes geeft intrigerende gevolgen en biedt nieuwe mogelijkheden. Deze

frisse, lichtvoetige film was de eerste film van Hong Sang-soo die in Nederland werd uitgebracht en schopte het tot de competitie van Cannes. Eye draait ook de film *Claire's Camera* van Hong Sang-soo.
5 + 14 + 24 aug

Loulou

Maurice Pialat (FR 1980)
Frans gesproken, 110 min.
De burgerlijke Nelly (Huppert) verlaat haar echtgenoot en veilig leventje om zich te storten in een gepassioneerde relatie met de ruige, criminele proleet Loulou (Gérard Depardieu). Het gaat haar vooral om de tomeloze seks. De twee grote sterren van de Franse film, Isabelle Huppert en Gérard Depardieu, werkten slechts drie keer samen: in 1974 voor *Les valseuses*, in 1980 voor *Loulou* en *Valley of Love* in 2015. Regisseur Maurice Pialat analyseert in *Loulou* op de hem bekende wijze – documentair, improviserend,

kritisch, maar meedogend – sociale verhoudingen aan de hand van een hyperrealistisch, confronterend psychodrama. 'Ik zou zo nog meer films met hem maken, met de ogen dicht,' zei Isabelle Huppert na *Loulou* over Pialat.
9 + 17 + 25 aug

Madame Bovary

Claude Chabrol (FR 1991)
Frans gesproken, Nederlands ondertiteld, 142 min.
Tot in de puntjes uitgewerkte verfilming van de gelijknamige literaire klassieker uit 1856 van Gustave Flaubert. Emma (Huppert), dochter van een redelijk welgestelde boer, droomt van een heel ander, exotisch en romantisch bestaan. Zij verslingert zich als maîtresse van een lokale edelman, de aristocraat Rodolphe, dat uitloopt op een noodlottige affaire. Vervolgens legt zij het

aan met een notarisklerk. Ondertussen bouwt zij wanhopig hoge schulden op. Regisseur Claude Chabrol schildert met veel oog voor detail een authentiek beeld van het dagelijkse provinciale leven in Yonville en Rouen in de negentiende eeuw. Oscarnominatie voor de kostuums.
12 + 29 jul, 27 aug

Merci pour le chocolat

Claude Chabrol (FR/CH 2000)
Frans gesproken, Engels ondertiteld, 101 min.
Het subtiële, zenuwslopende acteerwerk van Huppert vormt het hart van Claude Chabrols elegante huiselijke thriller, waarin het geluk van een gezin verstoord wordt door de komst van een jonge pianiste. Huppert is de enigmatische Mika, die hertrouwt met een oude liefde, André (Jacques Dutronc), een briljant concertpianist. Zijn vrouw Lisbeth kwam bij een mysterieus auto-ongeluk om het leven. Hun nieuw verworven geluk in het aangeharkte Lausanne wordt verstoord door de komst van Jeanne, een mooie jonge pianostudente, die beweert Andrés dochter te zijn. Met dank aan Hupperts beroemde mimiek, vol verontrustende sereniteit, roept Chabrol een Hitchcockiaans onbehagen op.
16 + 20 + 26 jul

La pianiste

Michael Haneke (AT/FR 2001)
Frans gesproken, Nederlands ondertiteld, 130 min.
Michael Haneke verfilmde Elfride Jelineks omstreden roman. De veertigjarige Kohut, streng en uiterlijk onbewogen, geeft les op het Weens conservatorium. Haar bestaan lijkt net zo strak georganiseerd als een compositie van Bach, maar in werkelijkheid leidt zij een dubbelleven. In porno, voyeurisme en zelfverminking zoekt ze een uitweg voor haar opgekropte lustgevoelens. Hanekes afstandelijke aanpak resulteert in een verontrustend portret van een vrouw die hevig probeert haar gevoelens de baas te blijven. Huppert, zelf een bedreven pianiste, speelt een van haar mooiste rollen in jaren en won diverse prijzen voor haar vertolking.
7 + 9 + 16 + 19 + 21 + 24 jul, 3 + 9 + 12 + 15 + 18 + 22 + 27 aug
Voor meer vertoningsdata, eyefilm.nl

Sauve qui peut (la vie)

Jean-Luc Godard (CH/FR/AT/DE 1979)
Frans gesproken, 87 min.
De in vier hoofdstukken verdeelde film – 'Verbeelding', 'Angst', 'Handel' en 'Muziek' is een studie naar relaties, seks, prostitutie, geweld en de macht van geld. Denise Rimbaud zegt haar baan bij de televisie op, omdat zij terug wil naar het simpele leven in de bergen. Isabelle wil juist het platteland verruilen voor de stad, waar zij als prostituee kan gaan werken. Zij huurt het

appartement dat Denise net heeft ontruimd. Denises vriend Paul staat tussen beide vrouwen in: hij heeft twee opties, blijven of vertrekken. Nog altijd blijkt Godard gefascineerd door de mechanismen van 'het zien', en de relatie tussen geluid en bewegende beelden; geregeld zet hij het beeld vrijwel stil.
10 + 16 + 28 aug

La séparation

Christian Vincent (FR 1994)
Frans gesproken, 88 min.
Het imponerende duo Huppert-Auteuil kreeg allebei een César-nominatie voor deze geestige en ontroerende film. De relatie van de samenwonende Anne (Huppert) en Pierre (Auteuil) krijgt een flinke dreun als Anne meedeelt dat ze verliefd is geworden op een ander. Aanvankelijk proberen ze juist hun sleets geworden relatie te bespreken en nieuw leven in te blazen, maar elke verzoening leidt tot nieuwe woordenwisselingen, verwijten en drama's. Pierre reageert aanvankelijk rustig en rationeel, maar raakt toch steeds verder in de emotionele problemen. Moeizame gesprekken leiden onvermijdelijk tot heftige ruzies, die hem ertoe brengen de knoop door te hakken. Maar welke?
11 + 19 + 26 aug

Souvenir

Bavo Defurne (LU/BE/FR 2016)
Frans gesproken, Nederlands ondertiteld, 90 min.
Huppert speelt Liliane, een onopvallende arbeider die laurierblaadjes op de paté legt in de vleeswarenfabriek, maar ooit schitterde als 'Laura' in de hitlijsten met het nummer 'Souvenir'. Ze nam zelfs deel aan het Eurovisie Songfestival en werd toen tweede. Dertig jaar later is Lilianes ster

